

[Jensen-Broby.]

omsætningsafgiften at beregne nettoafgiften af restoverskuddet uden fradrag af selve nettoafgiften“

Jeg stejlede noget over dette og syntes, det var et nyt princip, der var blevet indført. Det er et princip, som kan få vidtrækkende betydning. Jeg ved ikke, om det ærede medlem vil bruge det som en prøveballon for den skattelovgivning, vi siden skal til at vedtage, og hvor man ikke skal have lov til at trække den betalte skat fra. Jeg kan nok se, at det måske kan siges, at der er lidt forskel her, fordi dette er en afgift, der betales for et privilegium, men der er alligevel visse lighedspunkter, og derfor er det en af de ting, som man må have nærmere undersøgt.

Jeg vil også gerne stille nogle spørgsmål. Jeg vil gerne spørge: Hvor mange penge er der i apotekerfonden? Jeg ved godt, at apotekerfonden skal være en garanti for pensioneringen af apotekere og farmaceuter, men jeg har ladet mig fortælle, at der skulle være ca. 50 mill. kr. eller måske mere i denne fond, og det kunne da være rart nok at få at vide, hvor mange der er. Og det kunne også være rart nok at vide, om man skal blive ved at hobe penge op i denne fond. Jeg ved nok, at der i de sidste år har været en stor stigning i apotekerindtægterne, måske på grund af, at penicillin er kommet med. Det er jo kun handel over disken, der er tale om, apotekerne er kun uddelere, varerne er lavet til, så det er kun handel, de har med dem, og spørgsmålet er derfor, om der ikke før eller siden kunne være grund til at inddrage en væsentlig del af de løbende indtægter.

Disse ting vil jeg gerne have grundigt undersøgt i et udvalg. Da kommissionen vedrørende apoteksvæsenet iøvrigt ikke er færdig med sine overvejelser, synes jeg ikke, der er nogen grund til at jage dette forslag igennem på nuværende tidspunkt, og jeg vil derfor foreslå, at det bliver henvist til et udvalg til grundigt undersøgelse.

Poul Claussen: Spørgsmålet om prisreguleringer, så omstridt som det er i dag, opfattes af de fleste som en modernisme, og selv om det af nogle betragtes som et uundværligt gode og af andre som generende djævelskab, tror man sikkert i de fleste tilfælde at stå overfor et nymodens fænomen.

Jeg vil derfor begynde med at omtale det til behandling liggende forslag med at oplyse om, at på det område, hvor vi her befinder os, har der eksisteret prisregulering i hvert fald siden 1672, således at de offent-

lige myndigheder i snart 300 år suverænt har kunnet fastsætte de maksimalpriser, som det medicinforbrugende publikum har skullet betale.

De erfaringer, som man nu i de seneste år på andre områder har høstet vedrørende spørgsmålet prisregulering, fortæller os, at en sådan foranstaltning, lagt i de passende nidkære hænder, efter nogen tids forløb har vist en udtalt tilbøjelighed til at udkrystallisere i form af noget andet, nemlig en indtægtsregulering: indtægtsregulering for den enkelte eller for større eller mindre erhvervsgrupper, i sidste tilfælde i reglen baseret på gennemsnitsregnskaber, gennemsnitsberegninger og ikke sjældent også på gennemsnitsræsonnementer. Også denne udvikling er et gammelkendt fænomen på det her omhandlede område, og det følges i dag med stor nidkærhed.

Det, der iøvrigt kendetegner de revisioner, der enten administrativt eller ad lovgivningens vej iværksættes vedrørende apotekervæsenets økonomiske forhold, er, at de næsten altid kommer stykkevis og kun skal gælde for ganske kort tid. Sidste gang vi i dette høje ting beskæftigede os med et lignende spørgsmål, var i 1946, og ordningens varighed sattes dengang til 2 år, idet den daværende højtærede indenrigsminister samtidig meddelte, at han agtede at nedsætte en apotekerkommission. Den kom også til verden ca. 3/4 år senere og synes således at have en lignende udviklingsperiode behov, som barnet i moders liv. Og nu står vi overfor et kommissionsforslag, et nyt og indgribende forslag, der ligeledes ønskes gældende i 2 år. Jeg tror, at det er umiddelbart indlysende, at sådan kan man ikke blive ved uden på det alvorligste at vanskeliggøre fornuftige forretningsmæssige dispositioner indenfor det pågældende område. Der er overhovedet ingen mening i, at de økonomiske forhold for apotekervæsenets vedkommende altid forsøges ordnede, som om det var tjenestemandsortnede forhold, det her drejer sig om. Det er urimeligt alene af den grund, at hele forretningsrisikoen hviler på indehaverne, og tillige af den grund, at hele apotekervæsenets standard og den rette drift af det enkelte apotek er afhængig af, at ordentlige forretningsmæssige dispositioner kan træffes og træffes i tide.

Det er derfor utåleligt og skadeligt med disse gentagne indgreb, og jeg beklager for mit vedkommende dybt, at den meget talstærke og også efter sigende meget kyndige kommission, der nu har arbejdet i 2 år, ikke er kommet længere end til at stille et forslag til en midlertidig ordning og så til